

was door de betrokken afdeling van het *Oberkommando des Heeres* gerapporteerd, dat de Nederlandse divisies slechts van geringe kwaliteit waren; de grensbataljons waren iets hoger aangeslagen maar die stonden versnipperd opgesteld en hadden nergens de ruggesteun van grotere eenheden. Van het Nederlandse operatieplan bij een algemene Duitse aanval had het Duitse opperbevel een voorstelling die gedeeltelijk juist, gedeeltelijk onjuist was. '*Aus dem Aufmarsch des Heeres*' (over de positie van het veldleger hadden de Duitsers blijkbaar voldoende gegevens kunnen verzamelen) '*und aus Äusserungen holländischer Offiziere*' (die blijkbaar loslippig geweest waren)

'geht hervor dass neuerdings nördlich der Maas das Gebiet ostwärts der IJssel und der Nordostteil des Landes fast kampflos aufgegeben werden wird. An der IJssel werden wahrscheinlich vorgeschobene Teile hinhaltenden Widerstand leisten, um die für die Überschwemmung der Grebbe-Linie nötige Zeit zu gewinnen. Erst in der Grebbe-Linie wird sich das niederländische Feldheer zur Verteidigung stellen . . . Einsatz starker Kräfte südlich der Maas ist jedoch . . . bei einem Angriff über die Maas von Osten her unwahrscheinlich wegen der breiten Stromschrangen, die einen etwa nötigen Rückzug erschweren würden' -

zo luidde de conclusie van een aan het Nederlandse veldleger gewijd geheim rapport waarvan op 20 oktober al meer dan duizend exemplaren toegezonden waren aan alle staven en eenheden die iets met *Fall Gelb* te maken hadden.¹ Die conclusie werd op 5 november herhaald en bevestigd.² In een apart bericht dat uitsluitend voor de bevelhebbers der verschillende legers bestemd was (onder hen de bevelhebber van het bij Zuid-Limburg opgestelde zesde leger), werd gerapporteerd dat het Nederlandse leger kennelijk tot taak gekregen had, '*im allgemeinen die 'Festung Holland' zu halten. Grössere Angriffs-Unternehmungen sind zunächst nicht wahrscheinlich.*'³ Anders gezegd: het Duitse zesde leger hoefde in of bij Zuid-Limburg niet bevreesd te zijn voor Nederlandse tegenaanvallen.

Maar daar lag, zo zag Hitler het, niet de kern van het probleem. Ook kortstondige Nederlandse weerstand kon hem noodlottig worden. Met maximale spoed moest hij in België doordringen: elke dag, elk uur zou meetellen. Afgezien van andere obstakels moesten de Duitse troepen daartoe bij Maastricht de Maas passeren en, iets verder westelijk, in België de bruggen

¹ *Oberkommando des Heeres, Generalstab, Oberquartiermeister IV, Abt. Fremde Heere West: 'Das niederländische Feldheer, sein Aufmarsch und seine Operationsabsichten'* (20 okt. 1939), Collectie stukken van verschillende Duitse instellingen (verder aan te duiden als: CDI), 14.0890-99. ² A.v. ³ CDI, I.0017.